

SJM a dědické řízení

Ustanovení § 175l odst. 1 OSŘ počítá s tím, že v rámci dědického řízení soud (soudní komisař) autoritativně vypořádává jen majetek bývalých manželů náležející do jejich společného jmění, nikoliv také společné závazky bývalých manželů. Pouze v případě, že se účastníci pozůstalostního řízení ve fázi, kdy soudní komisař rozhoduje o vypořádání majetku ve společném jmění (tj. dědicové a pozůstalý manžel), dohodnou na vypořádání společných dluhů (což také předpokládá, že se shodnou na pravosti a výši jednotlivých závazků), pak je možné, aby soud (soudní komisař) učinil tuto dohodu součástí usnesení vydaného podle § 175l odst. 1 OSŘ. Jen v takovém případě může usnesení vydané podle § 175l odst. 1 OSŘ obsahovat vedle vypořádání aktiv společného jmění, také vypořádání pasiv společného jmění bývalých manželů vycházející z platně uzavřené dohody účastníků (pozůstalého manžela a dědiců) o vypořádání společných dluhů bývalých manželů. Nedohodnou-li se všichni účastníci na způsobu vypořádání společných dluhů, není možné ke společným závazkům (ať jsou mezi účastníky sporné či nesporné) při autoritativním vypořádávání společného majetku podle ustanovení § 175l odst. 1 OSŘ přihlížet.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 1107/2014, ze dne 27.3.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci dědictví po Ing. P. N., zemřelém dne 21. června 2005, za účasti 1) Ing. E. N., zastoupené JUDr. J.Č., advokátem se sídlem v N.H., 2) MUDr. E. N., zastoupené Mgr. T.P., advokátem se sídlem v B., a 3) MDDr. K. N., zastoupené Mgr. T.P., advokátem se sídlem v B., vedené u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 1 D 481/2005, o dovolání Ing. E. N. proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. září 2013, č. j. 10 Co 340/2013-635, tak, že usnesení krajského soudu, usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 5. března 2013, č. j. 1 D 481/2005-604, a usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 3. prosince 2013, č. j. 1 D 481/2005-657, se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu ve Vsetíně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Řízení o dědictví po Ing. P. N., zemřelém dne 21.6.2005 (dále též jen „zůstavitel“), bylo zahájeno usnesením vydaným Okresním soudem ve Vsetíně dne 13.7.2005, č.j. 1 D 481/2005-2. Provedením úkonů v řízení o dědictví po zůstaviteli byl pověřen nejprve JUDr. Jaroslav Haratický, notář ve Vsetíně, poté JUDr. Lenka Chodurová, notářka ve Valašském Meziříčí a posléze Mgr. Jarmila Chmelařová, notářka ve Valašském Meziříčí (§ 38 o.s.ř.).

V průběhu řízení bylo o dědickém právu zjištěno, že zůstavitel nezanechal závěť ani listinu o vydědění a že jeho dědičkami ze zákona jsou manželka Ing. E. N. a dcery MUDr. Eva N. a MDDr. K. N.

Okresní soud ve Vsetíně usnesením ze dne 18.11.2010, č.j. 1 D 481/2005-485, určil obvyklou cenu majetku (aniž by tento majetek blíže označil), který měl zůstavitel s Ing. E. N. ve společném jmění manželů, částkou 2.625.181,- Kč, výši závazků ve společném jmění manželů částkou 288.465,14 Kč a čistou cenu tohoto majetku částkou 2.336.715,86 Kč, a rozhodl, která aktiva a pasiva „převezme“ pozůstalá manželka a co z tohoto majetku bude zařazeno do aktiv dědictví a které dluhy budou zařazeny do pasiv dědictví.

K odvolání Ing. E. N. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 29.3.2011, č.j. 10 Co 9/2011-513,

zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud dospěl k závěru, že usnesení soudu prvního stupně je „nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů“ a že soud prvního stupně se „žádným způsobem nevypořádal s argumentací odvolatelky“, která opakovaně zpochybňovala zařazení některých položek do společného jmění manželů.

Poté Okresní soud ve Vsetíně usnesením ze dne 5.3.2013, č.j. 1 D 481/2005-604, určil, že obvyklá cena majetku, který měl zůstavitel s Ing. E. N. ve společném jmění manželů, činí částku 2.550.181,- Kč, rozhodl, že z tohoto majetku, který tvoří nemovitosti v R. u V. (v usnesení blíže popsané), rekreační chata v obci V. (v usnesení blíže specifikovaná) a práva a povinnosti ze zůstavitelových účtů u bank (v usnesení blíže označených), „převzme“ ideální polovinu Ing. E. N. a druhá ideální polovina „bude zařazena“ do aktiv dědictví, dále určil, že výše závazků ve společném jmění činí 288.465,14 Kč a že tyto závazky, které tvoří dluhy vůči HVB Czech Republic a.s., Komerční bance, a.s., České spořitelně, a.s., Home Credit Finance 1 B.V., s.r.o. a vůči T-Mobile Czech Republic a.s. „převzme“ ideální polovinu Ing. E. N. a druhá ideální polovina „bude zařazena“ do pasiv dědictví. Uvedl, že do pasiv společného jmění manželů byly zařazeny pohledávky uplatněné bankami a „uznané dědičkami“ a že pohledávky, které nebyly dědičkami uznány co do výše či důvodů (zejména pohledávku Citibank Europe plc, pohledávku MARKERTEX trade s.r.o., a pohledávku Ing. P. Š.), do pasiv nezařadil.

K odvolání Ing. E. N. Krajský soud v Ostravě usnesením zedne 19.9.2013, č.j. 10 Co 340/2013-635, potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze dne 5.3.2013, č.j. 1 D 481/2005-604, a rozhodl, že „žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení“. Uvedl mimo jiné, že „výše obvyklé ceny byla stanovena na základě znaleckých posudků a zpráv o výši zůstatku pohledávek a závazků společného jmění manželů ke dni úmrtí zůstavitele“; že „způsob vypořádání společného jmění neodporuje pravidlům vyplývajícím z ust. § 149 odst. 2 a 3 obč. zák.“; že „jako společné jmění se projednají zejména věci, práva a jiné majetkové hodnoty a rovněž závazky ve společném jmění manželů“; že „účastníkem této fáze dědického řízení jsou vedle pozůstalého manžela i dědicové zůstavitele (jako jeho právní nástupci)“; že „soudní komisařka správně nezahrnula do společného jmění zůstavitele spoluvlastnické podíly zůstavitele na nemovitostech zapsaných na LV č. 290 a LV č. 364 pro k.ú. L., neboť podle údajů v katastru nemovitostí jde o výlučné vlastnictví zůstavitele“; že „zjištění soudního komisaře týkající se majetku nemusí být úplná a přesná“ a že „existenci účtů zůstavitele, případně pozůstalé manželky (náleží-li do společného jmění manželů), a jejich výši ke dni úmrtí zjišťuje soudní komisař zpravidla dotazem u příslušné banky“; že „zjištění o majetku ve společném jmění manželů, na nichž stojí napadené usnesení, mají oporu v obsahu spisu“; že „soudní komisařce nelze v této souvislosti ničeho vytknout“; že „rozhodnutí v dědické věci týkající se majetku zůstavitele nepředstavuje konečné řešení jeho majetkových poměrů (srov. § 175y o.s.ř.), a není proto namístě jeho význam přeceňovat“; že „soupis majetku, jak ve společném jmění zůstavitele, tak i majetku zůstavitele náležejícího do dědictví, se provádí podle stavu ke dni úmrtí zůstavitele“, a že proto „informace o rušení účtů či o dispozicích s prostředky na účtech v době předcházející nebo následující po úmrtí zůstavitele jsou bez právního významu“; že „případné spory týkající se uvedeného majetku lze řešit pouze žalobou podle části třetí o.s.ř., když „v dědickém řízení uvedené skutečnosti zohlednit nelze“.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala Ing. E. N. dovolání. Namítá, že „soupis majetku byl proveden bez její účasti“, že soud „vycházel ze sdělení, která byla poskytnuta bankami bez bližšího odůvodnění“, a že „forma i obsah listin vystavených bankovními domy jsou neprůkazné“ a nesouhlasí se závěrem „o pravosti dluhů zůstavitele vůči České spořitelně, a.s. ve výši 30.198,42 Kč, vůči HVB Bank Czech Republic, a.s. ve výši 707,87 Kč a ve výši 34.199,60 Kč, vůči Komerční bance, a.s. ve výši 137.510,76 Kč a ve výši 67.291,49 Kč“. Dovolatelka má za to, že „soudní komisař je povinen dodržovat ustanovení § 125 o.s.ř.“, podle nějž jako důkaz „nelze použít neověřená a nevěrohodná tvrzení věřitelů, jak jsou obsažena v listinné podobě ve spise“, a domnívá se, že soud byl „povinen

postupovat podle ust. § 175k odst. 3 o.s.ř., tj. omezit se na sporná zjištění a nepokračovat až do odstranění sporných závazků“. Odvolacímu soudu vytýká, že „věc neprojednal v mezích, kde odvolání prokazuje nedůvodnost a nepravost pohledávek uplatněných věřiteli“ a že jeho rozhodnutí je „nepřezkoumatelné“, neboť nezdůvodňuje, proč nebylo použito postupu podle § 175k odst. 3 o.s.ř. Dovolatelka proto navrhuje, aby dovolací soud zrušil usnesení odvolacího soudu i soudu prvního stupně.

MUDr. E. N. a MDDr. K. N. k dovolání uvedly, že považují dovolání „za obstrukční, nedůvodné a nepřijatelné“, když „zjištění soudního komisaře stran majetku nemusí být nutně úplně přesná“, a navrhly, aby dovolací soud dovolání odmítl.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 občanského soudního řádu, se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovolání proti usnesení odvolacího soudu je třeba i v současné době projednat a rozhodnout - jak vyplývá z ustanovení čl. II bodu 2 zákona č. [293/2013](#) Sb. (řízení v projednávané věci bylo zahájeno v době přede dnem 1.1.2014) - podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013 (dále jen „o.s.ř.“).

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla ve všech souvislostech vyřešena (zda je možné v usnesení vydaném podle § 175l odst. 1 OSŘ autoritativně vypořádat také společné dluhy zůstavitele a pozůstalého manžela, aniž by se předtím všichni účastníci dohodli na způsobu jejich vypořádání), dospěl Nejvyšší soud České republiky k závěru, že dovolání Ing. E. N. je podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné.

Po zjištění, že usnesení odvolacího soudu lze hodnotit jen z hlediska právního posouzení věci (okolnost, zda usnesení odvolacího soudu vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování, není podle právní úpravy účinné od 1.1.2013 způsobitelným dovolacím důvodem - srov. § 241a odst. 1 o.s.ř.), Nejvyšší soud České republiky přezkoumal usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř. bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Vzhledem k tomu, že zůstavitel zemřel dne 21.6.2005, je třeba v řízení o dědictví v prvním a druhém stupni i v současné době postupovat podle „dosavadních právních předpisů“, tj. podle Občanského soudního řádu ve znění účinném do 30.6.2009 - dále jen „OSŘ“ (srov. čl. II. body 7. a 10. zákona č. [7/2009](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Dědické právo po zůstaviteli a vypořádání dědictví se řídí právní úpravou účinnou v době jeho smrti, tedy zákonem č. [40/1964](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů účinném do 30.6.2006 (dále jen „obč. zák.“, srov. § 3069 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský

zákoník).

Podle ustanovení § 175l odst. 1 OSŘ měl-li zůstavitel s pozůstalým manželem majetek ve společném jmění, soud rozhodne o obvyklé ceně tohoto majetku v době smrti zůstavitele a podle zásad uvedených v občanském zákoníku určí, co z tohoto majetku patří do dědictví a co patří pozůstalému manželovi. Závisí-li rozhodnutí na skutečnosti, která zůstala mezi pozůstalým manželem a některým z dědiců sporná, postupuje soud podle § 175k odst. 3.

Jestliže manželství zaniklo smrtí zůstavitele nebo jeho prohlášením za mrtvého, postupuje soudní komisař (soud) při vypořádání společného jmění zůstavitele a pozůstalého manžela podle ustanovení § 175l OSŘ. Měl-li zůstavitel s pozůstalým manželem majetek ve společném jmění nebo, vyhradili-li manželé (buď po uzavření nebo již v době před uzavřením manželství) vznik společného jmění zcela nebo zčásti ke dni zániku manželství, zjišťuje soud (soudní komisař) jeho rozsah a obvyklou cenu v době zániku společného jmění (tedy v době smrti zůstavitele) a provádí vypořádání tohoto majetku podle zásad uvedených v občanském zákoníku (srov. § 149 odst. 2 až 4 obč. zák.) nebo v jiných zákonech (např. v obchodním zákoníku).

Při určení toho, co z majetku, který měl zůstavitel s pozůstalým manželem ve společném jmění, patří do dědictví, a co patří pozůstalému manželovi, soud vychází z ustanovení § 149 odst. 2 a 3 obč. zák.

Smyslem vypořádání je určit, které z věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot náležejících do společného jmění, popřípadě jaká jejich část (podíl), tvoří předmět dědictví a které z nich, popřípadě jaká jejich část (podíl), připadají pozůstalému manželovi; případný rozdíl je třeba vyrovnat tzv. náhradovou pohledávkou, která se zařadí do soupisu aktiv nebo pasiv dědictví. Při tomto určení je třeba dát přednost, ukazuje-li se to dobře možné, rozdělení jednotlivých věcí, práv a jiných majetkových hodnot mezi dědictví a pozůstalého manžela před prikazováním podle ideálních podílů na těchto věcech nebo jiných majetkových hodnotách. Cílem je zabránit nežádoucímu podílovému spoluvlastnictví mezi dědici a pozůstalým manželem a případným sporům, které by z takového vypořádání mohly v budoucnu vzniknout.

Dovolací soud již dříve dospěl k závěru, že vypořádání zůstavitelových dluhů (závazků) provedené podle ustanovení § 175l OSŘ není závazné pro zůstavitelovy věřitele a že soudní komisař (soud) zařadí do pasiv dědictví rovněž (v plném rozsahu) mezi více dědici „nesporné“ dluhy (závazky) zůstavitele, které patří do jeho společného jmění s pozůstalým manželem [§ 143 odst. 1 písm. b) obč. zák.], aniž by přitom bylo významné, zda, popřípadě jak byly tyto dluhy (závazky) vypořádány mezi manželem zůstavitele a zůstavitelovými dědici (popřípadě státem, má-li mu dědictví připadnout podle ustanovení § 462 obč. zák.) v rozhodnutí vydaném podle ustanovení § 175l OSŘ nebo v řízení podle části třetí OSŘ. Dědici zůstavitele jsou povinni tyto dluhy (závazky) věřitelům uhradit bez ohledu na to, zda a jak byly vypořádány při rozhodování podle ustanovení § 175l OSŘ (srov. k tomu usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25.4.2013, sp. zn. 21 Cdo 2436/2011, publikované v časopise Soudní judikatura pod č. 6, ročník 2014). Do pasiv dědictví přitom patří všechny dluhy zůstavitele bez zřetele na to, zda zůstavitel byl dlužníkem jediným či jedním ze solidárních (nerozlučných) spoludlužníků, tj. také všechny dluhy, které měl zůstavitel společně s pozůstalým manželem. Dluh (závazek), k jehož úhradě byl zůstavitel zavázán společně a nerozdílně s pozůstalým manželem (případně jiným dlužníkem), je třeba zahrnout do pasiv dědictví v plné výši; pohledávka zůstavitele (resp. dědiců) z regresního postihu vůči pozůstalému manželovi se zohlední při ocenění výše dluhu („polovinou“ jeho původní hodnoty). Výlučné dluhy zůstavitele patří do pasiv dědictví samozřejmě v plné výši.

Ustanovení § 175l odst. 1 OSŘ (ani žádné jiné ustanovení) nestanoví oprávnění (či povinnost) soudu vypořádat (ex offo) společně s vypořádáním majetku ve společném jmění zůstavitele a pozůstalého manžela v dědickém řízení také společné závazky zůstavitele a pozůstalého manžela (zákon nehovoří

o vypořádání společného jmění, ale pouze o vypořádání majetku ve společném jmění). Vzhledem k tomu, že způsob vypořádání dluhů, které měl zůstavitel s pozůstalým manželem, nezavazuje zůstavitelovy věřitele, je třeba z toho dovodit, že soud v dědickém řízení společné závazky zůstavitele a pozůstalého manžela zásadně nevypořádává, resp. při vypořádání majetku, který měl zůstavitel s pozůstalým manželem ve společném jmění, soudní komisař zpravidla ke společným dluhům nepřihlíží (zásadně zjišťuje jen společný majetek bývalých manželů, tedy věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty náležející do zaniklého společného jmění). Je tomu tak také proto, že soudní komisař následně (v další fázi dědického řízení) zařadí do pasiv dědictví zůstavitelovy dluhy (závazky), odůvodňují-li to výsledky předběžného šetření, které provedl v rámci přípravy jednání, nebo zprávy, které mu byly sděleny na jeho dotaz (§ 128 OSŘ), anebo shodné údaje dědiců (popřípadě údaje státu, má-li mu dědictví připadnout podle ustanovení § 462 obč. zák.), aniž by bylo významné, zda se společné dluhy zůstavitele a pozůstalého manžela staly spornými mezi dědici a pozůstalým manželem při vypořádání majetku podle ustanovení § 175l odst. 1 věty druhé OSŘ či nikoliv. Pro autoritativní vypořádávání společných závazků zůstavitele a pozůstalého manžela není tedy zákonné opodstatnění.

Jak bylo uvedeno výše, ustanovení § 175l odst. 1 OSŘ počítá s tím, že v rámci dědického řízení soud (soudní komisař) autoritativně vypořádává jen majetek bývalých manželů náležející do jejich společného jmění, nikoliv také společné závazky bývalých manželů. Pouze v případě, že se účastníci pozůstalostního řízení ve fázi, kdy soudní komisař rozhoduje o vypořádání majetku ve společném jmění (tj. dědicové a pozůstalý manžel), dohodnou na vypořádání společných dluhů (což také předpokládá, že se shodnou na pravosti a výši jednotlivých závazků), pak je možné, aby soud (soudní komisař) učinil tuto dohodu součástí usnesení vydaného podle § 175l odst. 1 OSŘ. Jen v takovém případě může usnesení vydané podle § 175l odst. 1 OSŘ obsahovat vedle vypořádání aktiv společného jmění, také vypořádání pasiv společného jmění bývalých manželů vycházející z platně uzavřené dohody účastníků (pozůstalého manžela a dědiců) o vypořádání společných dluhů bývalých manželů. Nedohodnou-li se všichni účastníci na způsobu vypořádání společných dluhů, není možné ke společným závazkům (ať jsou mezi účastníky sporné či nesporné) při autoritativním vypořádávání společného majetku podle ustanovení § 175l odst. 1 OSŘ přihlížet.

V souzené věci z obsahu spisu není zřejmé, z jakého důvodu byly v rámci vypořádání společného jmění zůstavitele a pozůstalé manželky vypořádávány také společné dluhy. Dohoda účastníků o způsobu vypořádání společných dluhů bývalých manželů není zachycena v žádném z protokolů o jednání konaném před soudním komisařem ani v jiných částech spisu. Naopak z obsahu spisu (zejména z protokolů o jednání ze dne 19.6.2006, ze dne 4.1.2007, ze dne 29.11.2007 sepsaných předchozím soudním komisařem JUDr. Jaroslavem Haratickým, z odvolání Ing. E. N. na čl. 498, a z odvolání Ing. E. N. na čl. 612) vyplývá, že pozůstalá manželka Ing. E. N. opakovaně v průběhu dědického řízení namítala, že pohledávky, které přihlásili do dědického řízení po zůstaviteli věřitelé: Komerční banka, a.s., Česká spořitelna, a.s. a HVB Czech Republic a.s. (nyní UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s.), jsou sporné a vyjadřovala nesouhlas s jejich zařazením do společného jmění. Argumentovala mimo jiné tím, že „dluh u České spořitelny, a.s. ve výši 30.198,42 Kč je jejím osobním plněním, které se nezahrnuje do dědictví“ a po smrti zůstavitele „byl splacen“, že „dluh zůstavitele u HVB Czech Republic, a.s. ve výši 707,87 Kč byl zrušen po převzetí UniCredit Bank, a.s. z důvodu nákladů na jeho vedení, částka byla pro banku zanedbatelná“, a že dluh zůstavitele u HVB Czech Republic, a.s. ve výši 34.199,60 Kč a dluhy u Komerční banky, a.s. ve výši 137.510,76 Kč a ve výši 67.291,49 Kč „nebyly řádně ověřeny bankovním výpisem“, přitom vznášela pochybnosti o tom, zda kreditní karty k některým účtům zůstavitele nebyly odcizeny (viz čl. 134). Přestože soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že „do pasiv společného jmění manželů byly zařazeny pohledávky uplatněné bankami a uznané dědičkami“, z obsahu spisu tato skutečnost nevyplývá. Ing. E. N. se jednání konaného před soudní komisařkou Mgr. Jarmilou Chmelařovou dne 5.2.2013, jehož předmětem byl soupis aktiv a pasiv SJM (čl. 595), neúčastnila a s jeho obsahem ani dodatečně

souhlas nevyslovala.

Z uvedeného vyplývá, že v projednávané věci nebyl splněn základní předpoklad pro vypořádání společných dluhů zůstavitele a pozůstalé manželky Ing. E. N. usnesením vydaným podle § 175l OSŘ, a to existence předchozí dohody všech účastníků o způsobu vypořádání společných závazků bývalých manželů. Pokud soudy přesto autoritativně vypořádaly - vedle majetku ve společném jmění - také společné dluhy zůstavitele a pozůstalé manželky Ing. E. N., pak jejich rozhodnutí nejsou v souladu se zákonem.

Je tedy zřejmé, že usnesení odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Protože nejsou splněny podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu usnesení odvolacího soudu, Nejvyšší soud České republiky usnesení odvolacího soudu zrušil (§ 243e odst. 1 o.s.ř.). Vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně (Okresnímu soudu ve Vsetíně) k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta druhá o.s.ř.).

Na zrušeném usnesení odvolacího soudu je (z hlediska svého obsahu) závislé usnesení Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 3.12.2013, č.j. 1 D 481/2005-657, kterým bylo rozhodnuto o obvyklé ceně majetku zůstavitele, o výši dluhů, o čisté hodnotě dědictví a o potvrzení nabytí dědictví rovným dílem Ing. E. N., MDDr. K. N. a MUDr. E. N., včetně náhrady nákladů dosavadního řízení; Nejvyšší soud České republiky je proto rovněž zrušil (§ 243e odst.2 věta třetí o.s.ř.).

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Bezplatná obhajoba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Omezení vlastnického práva veřejným prostranstvím a bezdůvodné obohacení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Opomenuté vyjádření účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Služební poměr](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Pohledávka](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Dražba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Insolvenční řízení a náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)